

Ryszard Stemplowski, *Wprowadzenie do analizy polityki zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej*, W aneksie: R. Stemplowski i R. Tarnogórski, *Kalendarium 1989-2014*, Wydanie III, zmienione, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2015

SPIS TREŚCI w rozszerzonej wersji internetowej

Wstęp do wydania trzeciego 7

1. Analitycy, analizy, teorie 13

1.1. Rola społeczna analityka 13

1.2. Rodzaje analiz 24

1.3. Poszukiwania teorii polityki zagranicznej 31

1.4. Znaczenie analizowania polityki 46

2. Analityczne przesłanki ogólne 48

Ryc. 1. Pierwsze przybliżenie analityczne 48

2.1. Uwagi wstępne 48

2.2. Ustrój państwowy 49

2.3. Zasoby dysponowalne 52

2.4. Prawo międzynarodowe 53

2.5. Kultura polityczna i dyskurs publiczny 56

2.6. Pozycja państwa w światosystemie 59

2.6.1. Uwagi wstępne 59

2.6.2. Inspiracje 59

2.6.3. Termin i pojęcie „światosystem” (1) 63

Ryc. 2. Światosystem (I) 64

2.6.4. Termin i pojęcie „światosystem” (2) 75

Ryc. 3. Światosystem (II): sploty dominacji i zależności, 1945-2014 77

2.6.5. Suwerenność 85

2.6.6. Uwagi końcowe o światosystemie 92

3. Analityczne przesłanki szczególne 94

3.1. Kompetencja kierownicza Rady Ministrów 94

3.1.1. Prowadzenie polityki 94

Ryc. 4. Kierownicza kompetencja Rady Ministrów 96

3.1.2. Artykuł 146 Konstytucji 99

3.1.3. Rada Ministrów i Prezydent Rzeczypospolitej 101

3.1.4. Rada Ministrów, minister spraw zagranicznych, ambassador 102

3.2. Członkostwo w Unii Europejskiej 108

3.2.1. Prawo unijne i członkostwo suwerenne 108

3.2.2. Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) 120

3.2.3. Współpraca samorządowa w UE 121

3.2.4. Hipotetyczne przyczyny dezintegracji UE 122

3.3. Integralność polityki państwa a formuła racji stanu 126

3.3.1. Uwagi wstępne 126

Ryc. 5. Formuła racji stanu 127

3.3.2. „Zapewnianie bezpieczeństwa” w formule racji stanu 129

- 3.3.3. „Zapewnianie trwałego i zrównoważonego rozwoju” w formule racji stanu 133
- 3.3.4. „Zapewnianie sprawiedliwości społecznej” w formule racji stanu 135
- 3.3.5. „Zapewnianie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności” w formule racji stanu 140
- 3.3.6. Optymalizowanie dobra wspólnego 141
- 3.4. Prowadzenie polityki środkami dyplomacji 143
 - 3.4.1. Termin i pojęcie 143
 - 3.4.2. Służba zagraniczna 146
 - 3.4.3. Dyplomacja publiczna 149
 - 3.4.4. Dyplomacja obywatelska 157
 - 3.4.5. Wspomaganie dyplomacji przez służby specjalne 160

4. Elementarne postępowanie analityczne 164

Ryc. 6. Etapy pracy analityka 165

4.1. Polecenie 164

4.2. Etapy pracy analityka 166

- 4.2.1. Rozpoznawanie celu decydenta 166
 - 4.2.2. Rozpoznawanie opinii decydenta o genezie sytuacji wymagającej zmiany 167
 - 4.2.3. Prowadzenie kwerendy źródłowej 168
 - Źródła opublikowane 169
 - Źródła archiwalne 171
 - Depesze szyfrowane 172
 - Inne materiały 175
 - Dalsza krytyka źródła dyplomatycznego 175
 - Krytyka źródłowa wiadomości wywiadowczych i kontrwywiadowczych 178
 - 4.2.4. Wstępne formułowanie problem 179
 - 4.2.5. Badanie sytuacji 179
 - 4.2.6. Uściślanie problem 184
 - 4.2.7. Badanie genezy sytuacji 185
 - 4.2.8. Formułowanie finalnej wersji problem 186
 - 4.2.9. Przewidywanie skutków zdarzeń możliwych 187
 - 4.2.10. Określanie wariantów działania 190
 - 4.2.11. Szacowanie skutków zaniechania 191
 - 4.2.12. Optymalizowanie i zatwierdzanie tekstu analizy 192
 - Terminologia: Faszizm. Gwarancje. Konsensus. Modernizacja. Nacjonalizm gospodarczy. Partnerstwo strategiczne, strategia. Postkomunistyczny. Sowiecki. Strefa wpływów. Terroryzm. Transformacja ustrojowa. Zachód 196
 - Treść racji stanu i optymalizowanie analizy 222
 - Samoocena analityka 228
- ### 4.3. Analityczne wspomaganie negocjatora 229
- Casus I 232
 - Casus II 233

5. Nauczanie analityki politycznej 237

Spis rycin 239

Bibliografia 240

Aneks. Kalendarium polskiej polityki zagranicznej 1989–2014 275

Indeks nazwisk 484-509